

[Madsen-Mygdal.]

det ærede Medlem for nogle faa Timer siden her paa denne Talerstol og fremsatte den Paastand, at de Konservative havde ønsket Forhandling med os om Kriseforslagene, men jeg afviste dem? Hvorfor fremsatte det ærede Medlem den Paastand, naar han nu bagefter er kommet i den ikke helt behagelige Situation at maatte sige, at det var mig, der henvendte mig til ham, og han ønskede ikke, at der skulde forhandles, men han gik dog ind paa at aftale, at der skulde ske Forhandling. Hvor kan det være, at det ærede Medlem, naar han var i den Situation, saa selv først fremdrog dette? Jeg har ikke ønsket at tale om disse Forhold, jeg har ikke ment, de havde offentlig Interesse, men hvorfor rejste det ærede Medlem Spørgsmaalet og sagde, at jeg havde afvist Forhandling med de Konservative?

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sammenblander her to Kendsgerninger, det, som det ærede Medlem har drøftet med det ærede Medlem Hr. Fibiger, og den Henvendelse, jeg fik fra det ærede Medlem den 7. Oktober. (Afbrydelse). Nu begynder det ærede Medlem Hr. Pinholt ogsaa, og det ved jo alle, at naar det ærede Medlem Hr. Pinholt tager fat, er det helt galt. Det ærede Medlem Hr. Pinholt sagde, at der var to Henvendelser; ja, den første var det ærede Medlem Hr. Fibigers. Men det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sammenblander det ærede Medlem Hr. Fibigers Henvendelse til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og Henvendelsen af 7. Oktober, hvor Stillingen er den, som jeg her har skildret.

Holdgaard: Maa jeg først sige, at det Indtryk, jeg har faaet af det Ordskifte, der er ført her mellem de to ledende Politikere, er, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har nærret et brændende Ønske om at komme i Forhandling med det konservative Folkeparti, men han er kommet for sent. Det tror jeg ikke, vi har Grund til at beklage os over, for det er jo muligt, at hvis han var kommet i Forhandling med det konservative Folkeparti, havde han forhindret et nogenlunde brugeligt Resultat; derfor tror jeg, vi kan have Grund til at være tilfredse med, at han kom denne Postdag for sent.

Men naar jeg har forlangt Ordet paa dette sene Tidspunkt, er Anledningen den, at i den Motivering, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup gav af Venstres Underændringsforslag om Toldlettelser, anførte det

ærede Medlem, at det samlede Landbrug, altsaa Landbo- og Husmandsforeningernes Repræsentanter, i deres Udtalelse til Offentligheden i Virkeligheden har krævet det samme, som Venstre har opstillet i sit Underændringsforslag. Det er i og for sig rigtigt, og hvis ikke det ærede Medlem havde glemt at referere, at der var en Divergens mellem os, havde jeg ikke fundet Anledning til at tage Ordet, saa havde det ikke været nødvendigt. Men det ærede Medlem Hr. Himmelstrup glemte nemlig, at Husmandsforeningernes Repræsentanter i denne Henvendelse til Offentligheden og til Regeringen krævede Dækning for de Toldafgifter, som vilde blive afløst, fordi vi er af den Opfattelse, at det er afgørende nødvendigt, at Statens Finanser er i Orden. Derfor har vi fulgt den Linie i alle disse Forhold, hvor vi har krævet Hjælp og Støtte til Landbruget, at vi samtidig har stillet Forslag om at skaffe Midler til Veje. Derfor siger jeg, at i det Underændringsforslag, som Venstre har stillet, har man kun taget Hensyn til Landboforeningernes Standpunkt og brudt sig fejl om Henstillingerne fra Husmandsforeningerne, brudt sig fejl om, hvor Pengene skulde komme fra. Derfor er Forudsætningerne for det første bristet for mit Vedkommende, og dertil kommer jo, at Partiet Venstre slet ikke undersøger, hvordan Gennemførelsen af det Forslag, de har stillet, vil virke, og endelig kommer ogsaa dertil, at den Overenskomst, der er sluttet, forpligter jo mig som Mand af Ære til at stemme for dette Forslag.

Ud fra disse Betragtninger vil jeg anbefale at stemme imod det Underændringsforslag, som Partiet Venstre har stillet. Jeg har ment, jeg var nødt til at fremsætte disse Bemærkninger, fordi jeg kender det Parti saa nøje, at jeg ved, at hvis man ikke faar alle Ting med, er man let udsat for at blive misbrugt i Agitationen.

Med Hensyn til det Flertalsforslag, som nu skal til Afstemning, ønsker jeg, fordi jeg har været med i saa mange Forhandlinger om Krisehjælp til Landbruget, at sige, at der er selvfølgelig Ting i dette Forslag, som jeg helst havde set var blevet udeladt, men naar der skal slutes Overenskomst her i Rigsdagen mellem 3 Partier, maa vi selvfølgelig bøje os mod hinanden. Jeg er vel vidende om og forstaar til fulde, at det Forslag formaar ikke at gøre Landbruget rentabelt, som man i visse Kredse kræver. Lovgivningsforanstaltninger formaar ikke at gøre Landbruget rentabelt, men det Forslag, som her foreligger fra Fler-